

denen, for jeg har da klart fået en stærkere fornemmelse af, at der er et bredt flertal i Folketinget, der er parat til at diskutere byfornyelsesloven, og det er virkelig noget, der glæder mig.

Jeg tror, at debatten, der ligger foran os, bliver sej, den bliver formentlig også vanskelig, og der kommer brydninger politisk af den ene og den anden art. Og jeg synes faktisk, at det er et vigtigt signal at sende herfra, at der ikke har været nogen, der har været optaget af at sætte byfornyelsesrammerne ned, men at der er nogle, der har været optaget af at få mere ud af pengene til gavn for de lejere, der bor i utidsvarende boliger, som bor i boliger, hvor der ikke er bad og toilet, hvor der ikke er de almindelige installationer, som man med rimelighed kan forvente.

Og jeg er faktisk også meget enig med det, som fru Kirsten Jacobsen siger om den tilgang, man en gang imellem kan se til byfornyelse, altså en tilgang sådan, at enten skal huset rives ned, eller også skal det hele laves om. Jeg var oppe at se et byfornyelsesprojekt i Sverige her for nylig, og dér havde man altså valgt at beholde noget af linoleummet på et af gulvene og på en af bordpladerne, som godt nok havde et lille hak, men som jo sådan set var god nok, og så havde man renoveret den øvrige del af lejligheden. Det tror jeg ikke rigtig kunne forekomme herhjemme. Der har vi måske nok en for stærk tendens til at rydde hele bulen og så sætte det bedste op, og det koster jo. Det koster, og nogle gange koster det også for meget.

Det er jeg meget enig med forslagsstilleren i.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes, debatten har været præget af to ting. Den ene har været, om vi nu renoverede ejendomme med for høje udgifter til følge, og den anden var, om vi kunne få det gjort billigere. Bruges pengene sådan, at det faktisk bliver unødvendigt dyrt, fordi håndværkerne tager for høje priser, eller laves der forkerte aftaler?

Jeg synes, det er to diskussioner. Jeg vil egentlig godt, at man adskiller dem, for der kan være meget gode grunde til, at visse ejendomme bliver dyre, og at de koster. De skal koste, og der er ingen vej udenom. Men der er ingen grund til, at vi bruger for mange penge på noget, der kunne gøres billigere. Det første er en politisk beslutning, også en politisk beslutning ude i kommunerne.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at når vi skal se på det her, så tror jeg ikke – og der er jeg

enig med boligministeren – at vi kun skal se på incitamentstrukturen, men vi skal måske se generelt på byfornyelsespolitikken, og hvordan det er, vi håndterer den.

Sorte Hest på Vesterbro er et klassisk eksempel. Vi kan diskutere, om tallene er reelle eller ikke reelle. Men det, der var kendetegnende ved Sorte Hest, var netop det, boligministeren snakkede om. Man rev ikke det hele ned. Hvis der var paneler, der egentlig var gode nok, så malede man dem. De behøvede ikke at være helt nye paneler. Der var også lidt skæve hjørner og lignende, men det blev faktisk en spændende ejendom, og det blev meget billigt.

Vi har en tendens til, at hvis det bare er lidt skævt, at der bare er et lille hul, så skal det hele rives ned, og det koster. Det koster virkelig mange penge. Der er mange penge at hente, hvis vi havde en anden holdning til det, der måske er gammelt. Det hele behøver ikke at være nyt. Der kan godt være noget gammelt, bare det er i orden og fungerer godt nok.

Det andet er spørgsmålet om, om vi hele tiden skal betragte det her som en engangsindsats. Det er jo kendetegnende for hele byfornyelsen, at vi ser på det her som noget, hvor vi kommer en gang for alle, og så er det hele lavet i orden.

Man skulle måske lidt mere se på det her som en løbende indsats, for man kunne godt tage tingene i etaper. For jeg tror, vi er henne i nogle ejendomme, hvor vi godt kan tage tingene i etaper og så udskille de ejendomme, der er tunge, for det er givet, at der er nogle ejendomme, der er tunge, og så lad os sikre og reservere midler og en ordentlig støtte til de ejendomme, der er tunge, i stedet for at vi har den store, tunge støtte til alle ejendommene, også ejendomme, som måske ikke er så tunge.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er det jo altid farligt fra talerstolen at nævne konkrete eksempler, men når »Sorte Hest« bliver inddraget som et eksempel på Vesterbro, vil jeg blot sige, at en af årsagerne til, at man derude gjorde det billigere – det var måske også noget af det, der kunne være spændende at kigge på – det var måden at organisere arbejdet på, osv. Der er måske et område, som man kunne inddrage.

Men lige konkret vil jeg f.eks. drage frem, at derude lavede man en type badeværelse, som man ellers ikke typisk anvender i byfornyelses-